

زبان‌های جدید به زبان

Hilcock on Hilcock:
Selected Writing and Interviews
Edited by Sidney Gottlieb

University of California Press, Berkeley / Los Angeles / London, 1997

هیچکاک کی که نمی شناسید!

فهرست

رسم به تال لشتا

۸۸۷/۵۵۱/۷۸۸
سیاست‌های

۵۰ لایحه

۲۲

گفتارها و مصاحبه‌هایش

۲۷

۳۵

۶۶

۱۱۱

۱۱۶

۱۲۱

۱۲۵

۱۲۳

۱۲۷

۱۵۱

۱۵۵

۱۶۱

۱۶۸

۱۷۱

۱۸۱

۱۹۵

۱۹۷

سیدنی گاتلیب

ترجمه رحیم قاسمیان

انتشارات هرمس

- ۲۰۳ بگذار خود را قادر مطلق بپندارند (۱۹۴۸)
- ۲۰۹ لذت ترس (۱۹۴۹)
- ۲۱۸ استاد تعلیق: تحلیل هیچکاک توسط هیچکاک (۱۹۵۰)
- ۲۲۲ جوهر سینما؛ تعقیب (۱۹۵۰)
- ۲۳۴ قتل با تمایه انگلیسی (۱۹۵۷)
- ۲۴۳ آیا دوست داشتید از آینده باخبر می شدید؟ (۱۹۵۹)
- ۲۴۹ چرا از تاریکی می ترسم؟ (۱۹۶۰)
- ۲۵۴ گفتگوی نشریه رد بوک: آلفرد هیچکاک و دکتر فردریک ورتهام (۱۹۶۳)

فصل چهارم: تولید فیلم

- ۲۷۳ مقدمه
- ۲۸۷ فیلم هایی که می توانستیم بسازیم (۱۹۲۷)
- ۲۹۲ فیلم های «کسل کننده» انگلیسی (۱۹۳۴)
- ۲۹۷ اگر رئیس یک شرکت فیلمسازی بودم (۱۹۳۵)
- ۳۰۳ کم تر پادشاه، بیش تر آدم های معمولی: کسی که به آدم های معمولی اعتقاد دارد (۱۹۳۷)
- ۳۰۷ هیاهوی بسیار برای هیچ؟ (۱۹۳۷)
- ۳۱۳ کارگردانان مرده اند (۱۹۳۷)
- ۳۱۸ مشکلات کارگردان (۱۹۳۸)
- ۳۲۸ سانسور و «خیابان سیدنی» (۱۹۳۸)
- ۳۳۵ سانسور اجازه آن را نخواهد داد (۱۹۳۸)
- ۳۴۴ روال های کهنه و نو (۱۹۳۹)
- ۳۴۹ مقایسه روش های تولید (۱۹۴۹)
- ۳۵۷ تولید فیلم (۱۹۶۵)
- ۳۸۶ در دربار سلاطین هالیوود (۱۹۶۹)

فصل پنجم: تکنیک، سبک و هیچکاک در حین کار

- ۳۹۵ مقدمه
- ۴۰۷ درباره موسیقی فیلم (۱۹۳۳-۱۹۳۴)
- ۴۱۵ چشمانت را ببند و خیال کن! (۱۹۳۶)
- ۴۲۲ در جست و جوی آفتاب (۱۹۳۷)
- ۴۲۷ کارگردانی (۱۹۳۷)
- ۴۴۴ جنبه هایی از کار کارگردان (۱۹۳۸)

۴۵۲	سخنرانی در دانشگاه کلمبیا (۱۹۳۹)
۴۶۷	هیجان‌انگیزترین فیلمم (۱۹۴۸)
۴۸۳	دربارهٔ سبک (۱۹۶۳)
۵۱۷	حرف‌های هیچکاک دربارهٔ نور، دوربین و حرکت (۱۹۶۷)
۵۳۹	پرنده است، هواپیماست ... پرنندگان (۱۹۶۸)
۵۴۴	هیچکاک در حین کار (۱۹۷۶)
۵۵۷	کتابشناسی نوشته‌های آلفرد هیچکاک
۵۶۳	کتاب‌نامه
۵۶۵	اعلام (فیلمها)

فکرش را هم نمی‌کردم بتوانم به تنهایی از عهدهٔ انجام آن برآیم. بعد چشمن کارهای حمایت‌ها و دلگرمی‌های اولیهٔ بسیار مهم است و من از این نظر خیلی خوش شانس بودم. پارتیبا هیچکاک او کانل [تتها فرزند آلفرد هیچکاک] از همان ابتدا بسیار مهربان و مشوق بود و عملاً با اعطای اجازهٔ چاپ مجدد به بسیاری از مطالب و مقالات، شکل‌گیری این کتاب را ممکن کرد. در انتشارات دانشگاه کالیفرنیا نیز پاسخ بسیار صمیمانهٔ اد دابنتزیک به اولین پرسش و جوایم، به ارائهٔ چندین سال توصیهٔ سودمند، صبوری و دلگرمی ارزشمند منتهی شد.

بخش عمدهٔ تحقیقاتم در کتابخانهٔ عمومی شهر نیویورک، مرکز مطالعات سینمایی موزه هنرهای مدرن، انستیتوی سینمای بریتانیا [BFI]، کتابخانهٔ مازگارت هریک در آکسفورد، هنرها و علوم سینمایی و آرشیو شرکت فیلمسازی برادران وارنر در کتابخانهٔ دانشگاه هنرهای نمایشی دانشگاه کالیفرنیا جنوبی (USC) انجام گرفت. من از کتابداران و متصدیان بخش تحقیقات این کتابخانه‌ها به خاطر مساعدت‌هایشان به ویژه در بررسی نثری‌ها، روزنامه‌ها و برده‌های نشریات مجهول، بسیار متشکرم. همچنین از سوزان و جانان هُست کمال تشکر را دارم که نه تنها حامی همیشگی من و مشوق تلاطم‌هایم بودند، بلکه اتاقی اختصاصی (با دیدی باز و امکان دسترسی به اینترنت) در اختیارم گذاشتند و سبب شدند تا سفرهای تحقیقاتی متعدد به کالیفرنیا، دلیلی و سازنده باشند.

چنین استون به بسیار دلیلی بر سرش‌هایم پاسخ داد و صیقلی از کتاب در دست انتشار خود داد که زندگینامهٔ جامع هیچکاک است. برآیم ارسال داشت و توجه من را به مقالاتی جلب کرد که بدون لطف او این تردید از آن‌ها غافل مانده بودم. سام گیل به من کمک کرد تا در مجموعهٔ عظیم «مجموعهٔ هیچکاک» در کتابخانهٔ هریک به هر آنچه می‌خواهم دست یابم. تد کامستاک در کتابخانهٔ دانشگاه هنرهای نمایشی دانشگاه (USC) مقالاتی از

مقدمه

هیچکاک نسبتاً جوان بود که نگارش خاطرات سینمایی خود را آغاز کرد. مقالات «خاطراتم از سینما» و «زندگی در میان ستارگان» زمانی به چاپ رسیدند که او رفته رفته چهل ساله می‌شد، اما حتی در آن سن و سال، بیش از هفده سال بود که در این صنعت نسبتاً نوپا، عمر صرف کرده بود و در نتیجه بر پایهٔ چنین تجربه‌ای، صلاحیت آن را داشت که به عنوان یکی از آدم‌های باسابقه حرف بزند. به هر صورت، در همان زمان که هیچکاک اولین خاطرات سینمایی خود را به یاد می‌آورد، از او بیش‌تر از آنکه به عنوان شیر پیر بیشهٔ سینما یاد کنند، به عنوان یکی از ستارگان درخشان فیلمسازی نام می‌بردند. شهرت هیچکاک در اواخر دههٔ ۱۹۳۰، در اوج بود، کما اینکه اعتبار سینمای انگلیس نیز به طور کلی در مقام مشابهی قرار داشت. از سوی دیگر، افکار عمومی تشنهٔ اطلاعات در مورد ستارگان سینما و گزارش‌های دست‌اولی از شیوهٔ تولید فیلم بود. هیچکاک در انواع و اقسام نشریه‌های آن زمان، به‌ویژه فیلم ویکلی مطلب می‌نوشت، این نشریهٔ هفتگی به مطالب هیچکاک علاقهٔ ویژه‌ای نشان می‌داد، کما اینکه مسئولان این نشریه در معرفی مقالهٔ «خاطراتم از سینما» نوشته بودند: «دوران حیات فیلمسازی او، به تعبیری، حکایت کل سینمای انگلیس هم هست.»

دو مقالهٔ «خاطراتم از سینما» و «زندگی در میان ستارگان» در کنار

CARVER'S ART TEACHER, ETTA BUD, RECOGNISED HER STUDENT'S TALENT IN PAINTING, BUT WORRIED HE WOULDN'T BE ABLE TO MAKE A LIVING AS A BLACK ARTIST..

SHE SUGGESTED HE SHOULD CONSIDER STUDYING BOTANY AT THE IOWA STATE AGRICULTURE COLLEGE. THIS HE DID, ONCE AGAIN FINDING HIMSELF THE LONE AFRICAN AMERICAN ON THE CAMPUS.

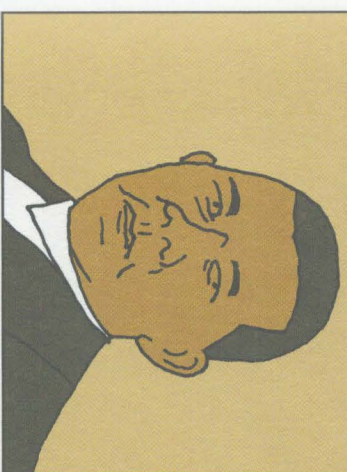
CARVER QUICKLY MADE AN IMPRESSION ON THE FACULTY AT IOWA STATE COLLEGE. SUCH WAS HIS SKILL AT RAISING, CROSS-FERTILISING AND GRAFTING PLANTS THAT HE WAS ENCOURAGED TO STAY ON AFTER HIS SENIOR YEAR AS A GRADUATE STUDENT. HE WORKED ALONGSIDE NOTED FUNGUS EXPERT L.H. PALMER, HONING HIS TALENTS AT TREATING PLANT DISEASES.

HE OBTAINED HIS MASTER OF AGRICULTURE DEGREE IN 1896. HE IMMEDIATELY RECEIVED A NUMBER OF JOB OFFERS, INCLUDING ONE FROM TUSKEGEE INSTITUTE IN ALABAMA. THIS COLLEGE OF EDUCATION, RUN BY EDUCATOR, AUTHOR, ORATOR AND NATIONAL LEADER AMONG AFRICAN AMERICANS BOOKER T. WASHINGTON, WAS A TEACHER-TRAINING UNIVERSITY FOR BLACKS.

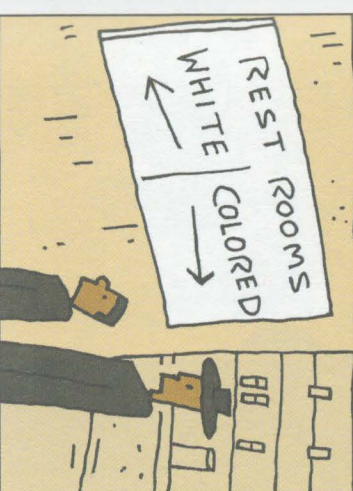
A DECADE OLDER THAN CARVER, BOOKER T. WASHINGTON HAD A CLEAR MEMORY OF SLAVERY.

IN 1895 WASHINGTON MADE A SPEECH SETTING OUT HIS PHILOSOPHY OF ACCOMMODATION...

THEY SHOULD LEARN TO SUPPORT THEMSELVES AND THEIR FAMILIES AND ACCEPT THE SOUTH'S RACIAL SYSTEM UNTIL THEY HAD PROVEN THEMSELVES.

HE'D ESTABLISHED TUSKEGEE AS AN EDUCATIONAL ESTABLISHMENT FOR AFRICAN AMERICANS TO LEARN INDUSTRIAL AND FARMING SKILLS, AND THE CULTIVATION OF THE VIRTUES OF ENTERPRISE AND THRIFT.

STATING THAT AFRICAN AMERICANS SHOULD GAIN ECONOMIC INDEPENDENCE BEFORE SEEKING SOCIAL AND POLITICAL EQUALITY.

CARVER APPARENTLY APPROVED OF THIS STRATEGY. HE WROTE TO WASHINGTON, SAYING...

I READ YOUR STIRRING ADDRESS DELIVERED AT CHICAGO AND I SAID AMEN TO ALL YOU SAID. YOU HAVE THE RIGHT SOLUTION TO THE RACE PROBLEM.

